ಪಾಠ – ೪

ನನ್ನ ದೇಶ ನನ್ನ ಜನ (ಪದ್ಯ)

– ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಪದ್ಯ ಪ್ರವೇಶ :

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆ, ನನ್ನ ತಾಯ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣ, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ಬಗೆಯ ಅಭಿಮಾನ ನಾವು ಹುಟ್ಟದ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರು. ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳು. ಭಾರತದಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳವೆ. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳವೆ. ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳವೆ. ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಲಿಗೂ ತನ್ನ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರಬೇಕು. "ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿನಾಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು" ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸುಭಾಷಿತ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕುವೆಂಪುರವರು "ದೇಶ ನನ್ನದು, ನಾಡು ನನ್ನದು ಎನ್ನದ ಎದೆ ಸುಡುಗಾಡು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಕವಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ನನ್ನ ದೇಶ ನನ್ನ ಜನ ನನ್ನ ಮಾನ ಪ್ರಾಣ ಘನ ತೀರಿಸುವೆನೆ ಅದರ ಋಣ ಈ ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಿ?

> ಕೆಂಪು ನೆಲದ ಹಸಿರು ಬೆಳೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಮೊಗದ ಕಳೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಚುಕ್ಕಿಗಳೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಒಕ್ಕಲು

ನೂರು ಭಾವ ಭಾಷೆ ನೆಲೆ ನೂರು ಬಣ್ಣ ವೇಷ ಕಲೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದದ ಹಕ್ಕಿಗಳೆ ನಮ್ಮ ಹಾಡು ಬದುಕಲು

> ಪ್ರಾಚೀನವ ತಿಕ್ಕಿ ತೊಳೆ ವರ್ತಮಾನ ಜೀವಕಳೆ ಉಕ್ಕೇರಲಿ ಬಾಳ ಹೊಳೆ ಆ ಭವಿಷ್ಯದೊಡಲಿಗೆ

ಮೈ ಕೊಡವಿದೆ ಮೂಕ ಜನ ಕೈ ಹಿಡಿಯಿರಿ ನಾಕು ಚಣ ಎದ್ದೇಳಲಿ ಎಲ್ಲ ಗುಣ ಆ ಸಮೃದ್ಧ ಬಾಳಿಗೆ